

درس چهارم: مرز امکانات تولید
اقتصاد دهم انسانی

تهیه کننده: مطهره خاکسار
شهرستان ملایر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

داستان ابتدایی درس

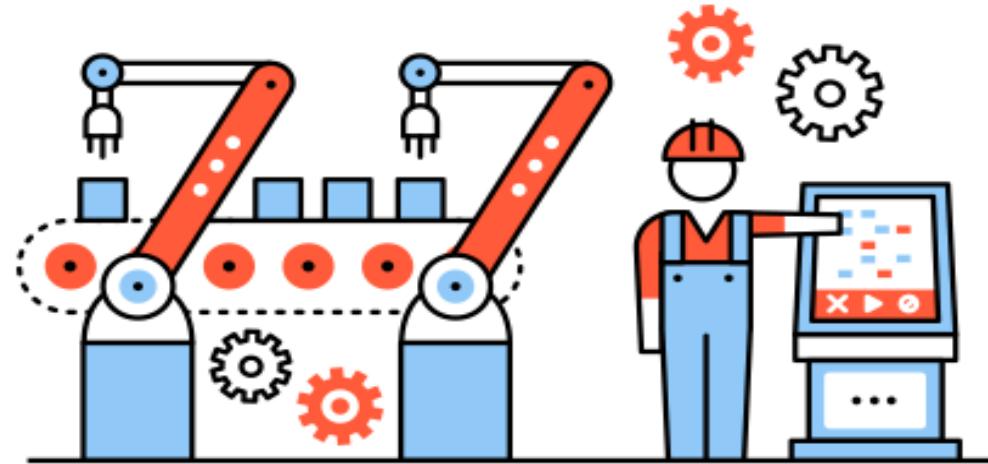
در بین صحبت های فرزندان ایده ای به ذهن آقای
احمدی می رسد و می گوید: عجب ایده ای! من اگه یه
تغییر کوچیک روی محصول بدم، میشه یه محصول جدید

امیرعلی (در حالی که کمی هم به غرورش برخورده
بود): خب فرض کنیم که این کارو میشه انجام داد،
بعدش می خواین چند تا از این تولید کنین و چند تا از
قبلیه؟

گفتگو در کلاس

- ۱- به نظر شما، چگونه می توان تصمیم گرفت که آقای محمدی از هر محصول چه تعداد تولید کند؟
- ۲- آیا آقای محمدی باید همه منابعی را که در اختیار دارد صرف تولید کند؟

برنامه ریزی تولید

نقشه راه

ما در این درس به دنبال آنیم که بتوانیم یک الگو برای استفاده حداکثری از منابع کمیاب پیدا کنیم و همچنین

در پایان درس بتوانیم:
مفهوم تخصیص بهینه، کارایی و هزینه فرست را با توجه به مدل مرز امکانات تولید توضیح دهیم

الگوهای اقتصادی

در درس پیش با اصول و مفاهیم اولیه انتخاب درست آشنا شدیم.

قانون اول: منابع خود را شناسایی کنید و بدانید که آنها کمیاب اند

قانون دوم: هزینه فرصت هر انتخاب را محاسبه کنید

قانون سوم: قید بودجه خود را ترسیم کنید

قانون چهارم: هزینه های هدر رفته را فراموش کنید

قانون پنجم: بین هزینه ها و منافع خود، مقایسه کنید

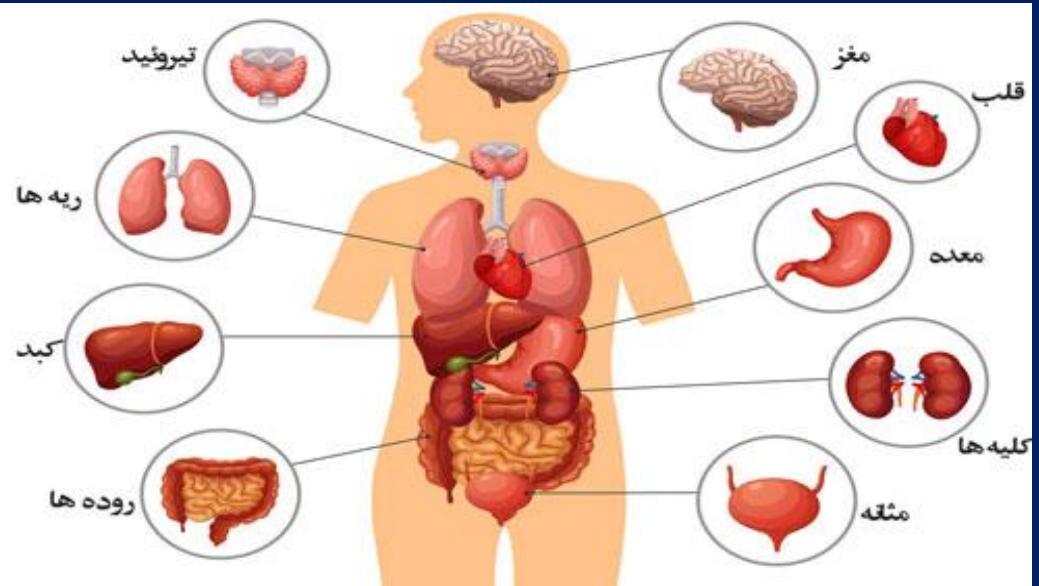
یکی از الگوهایی که می توانیم با آن، کاربرد این اصول را در انتخاب بهینه تمرین کنیم، **الگوی مرز امکانات تولید** است. اما پیش از آنکه با این الگو آشنا شویم، ابتدا کمی پیرامون نقش الگو در علم اقتصاد صحبت خواهیم کرد.

الگو

مثلاً نقشه راه ها یک الگوست؛ زیرا جزئیات از جمله ساختمانها، درختان و دست اندازها را نشان نمی دهد. نقشه فقط راه های اصلی و فرعی را نشان می دهد تا شما بدون درگیر شدن در جزئیات غیر لازم، بتوانید از جایی که هستید به جایی که می خواهید، بروید.

نمایشی ساده از واقعیتی پیچیده است

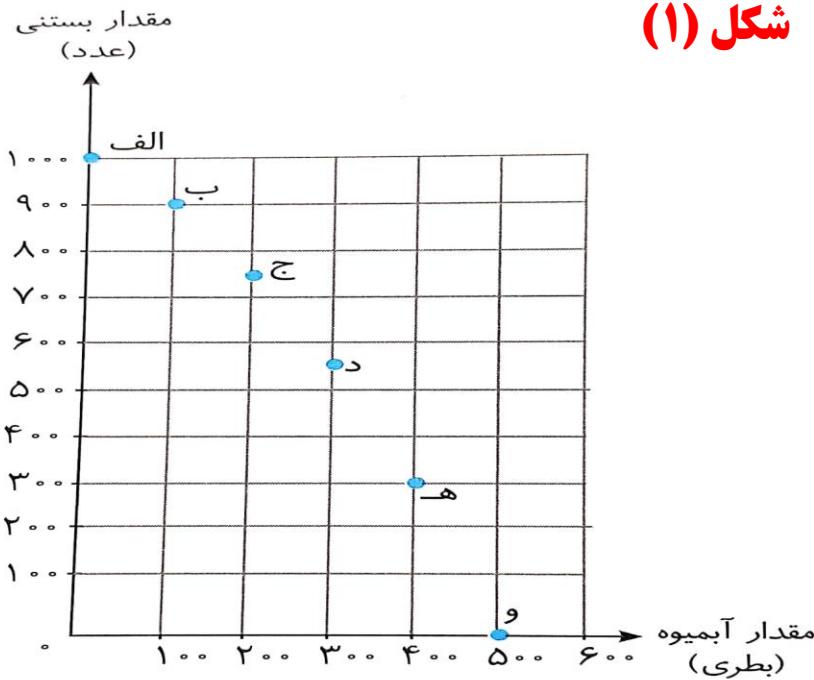

الگوی آناتومی بدن انسان که در زیست شناسی استفاده می شود هم یک الگوست تا به ساده ترین شکل ممکن بخش‌های مختلف بدن انسان و نحوه ارتباط آنها را نشان دهد

به همین ترتیب، در اقتصاد هم الگوهایی وجود دارد که بسیاری از جزئیات دنیای واقعی را رهایی کند تا به ما کمک کند بر آنچه اهمیت دارد، متمرکز شویم. الگوی مرز امکانات تولید یکی از این الگوهای اقتصادی است که اجازه می دهد تا در کمتری از بده بستانهای یک کشور در استفاده از منابع کمیاب پیدا کنید. در قسمت بعد با روش رسم منحنی مرز امکانات تولید آشنا می شویم

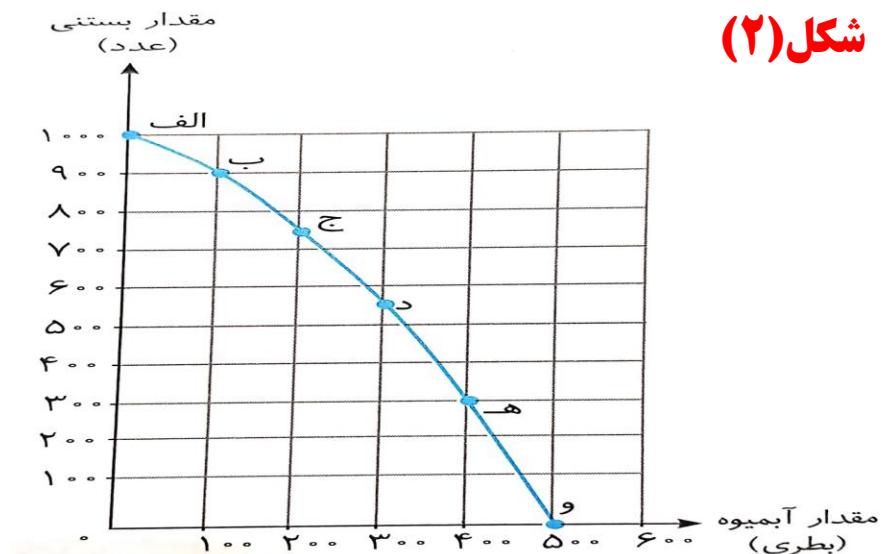
روش رسم منحنی مرز امکانات تولید

۱- ابتدا همانند شکل (۱) محور افقی و عمودی را رسم می کنیم و هر کدام از محصولات تولیدی را در یکی از محورها با واحد آن می نویسیم (منظور از واحد این است که ممکن است یک محور تولید محصولی باشد که به کیلوگرم حساب می شود ولی محور دیگر محصولی را نشان بدهد که به تعداد حساب شود). اعداد داخل جدول را در محورهای افقی و عمودی وارد می کنیم.

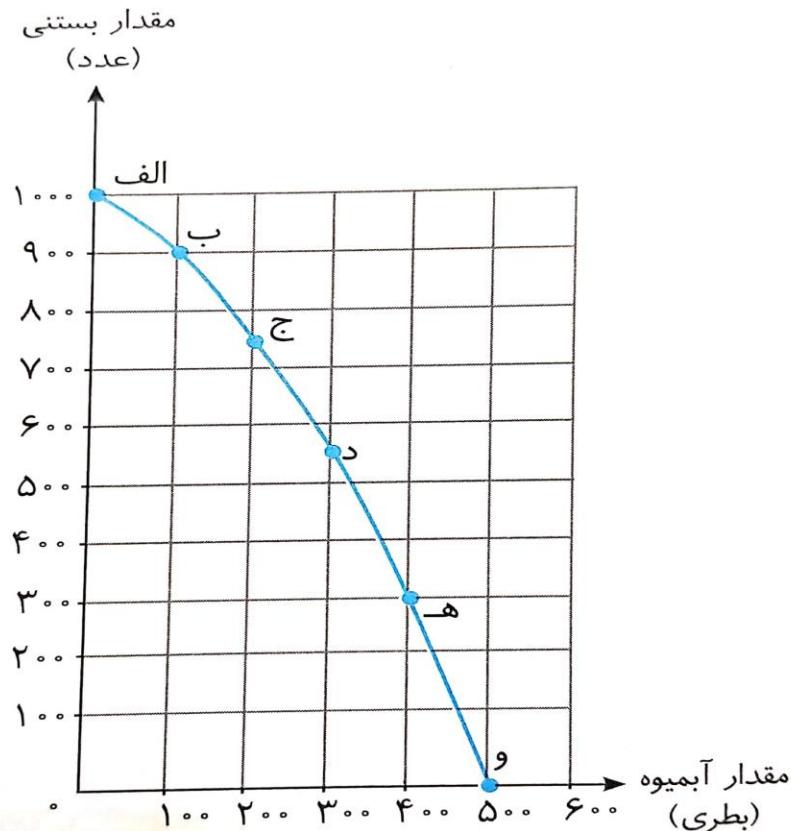
۲- سپس نقطه **الف** را روی نمودار مشخص می کنیم: محور افقی عدد صفر، محور عمودی عدد ۱۰۰۰ و بعد نقطه **ب** را معلوم می کنیم: محور افقی ۱۰۰، محور عمودی ۹۰۰ و همینطور بقیه نقاط آن را

۳- همانند شکل (۲) نقاط را به هم وصل می کنیم (دقت کنید که وقتی نقاط را به هم وصل می کنید به صورت منحنی باشد نه خط - چون تابع درجه دو است نه درجه ۱)

مقدار تولید آبمیوه (بطری)	مقدار تولید بستنی (عدد)	
۰	۱۰۰۰	الف
۱۰۰	۹۰۰	ب
۲۰۰	۷۵۰	ج
۳۰۰	۵۵۰	د
۴۰۰	۳۰۰	ه
۵۰۰	۰	و

ویژگی های منحنی مرز امکانات تولید

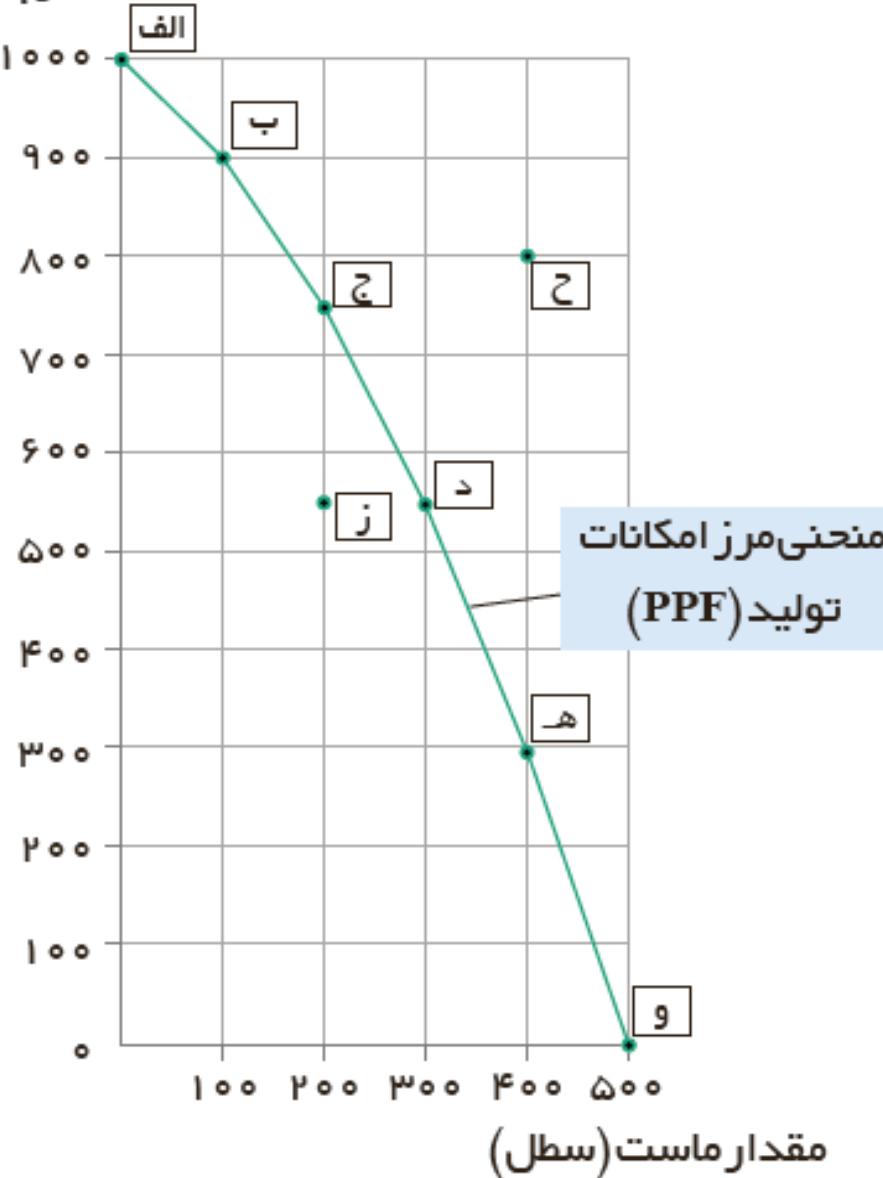

۱- این منحنی همواره نزولی است.

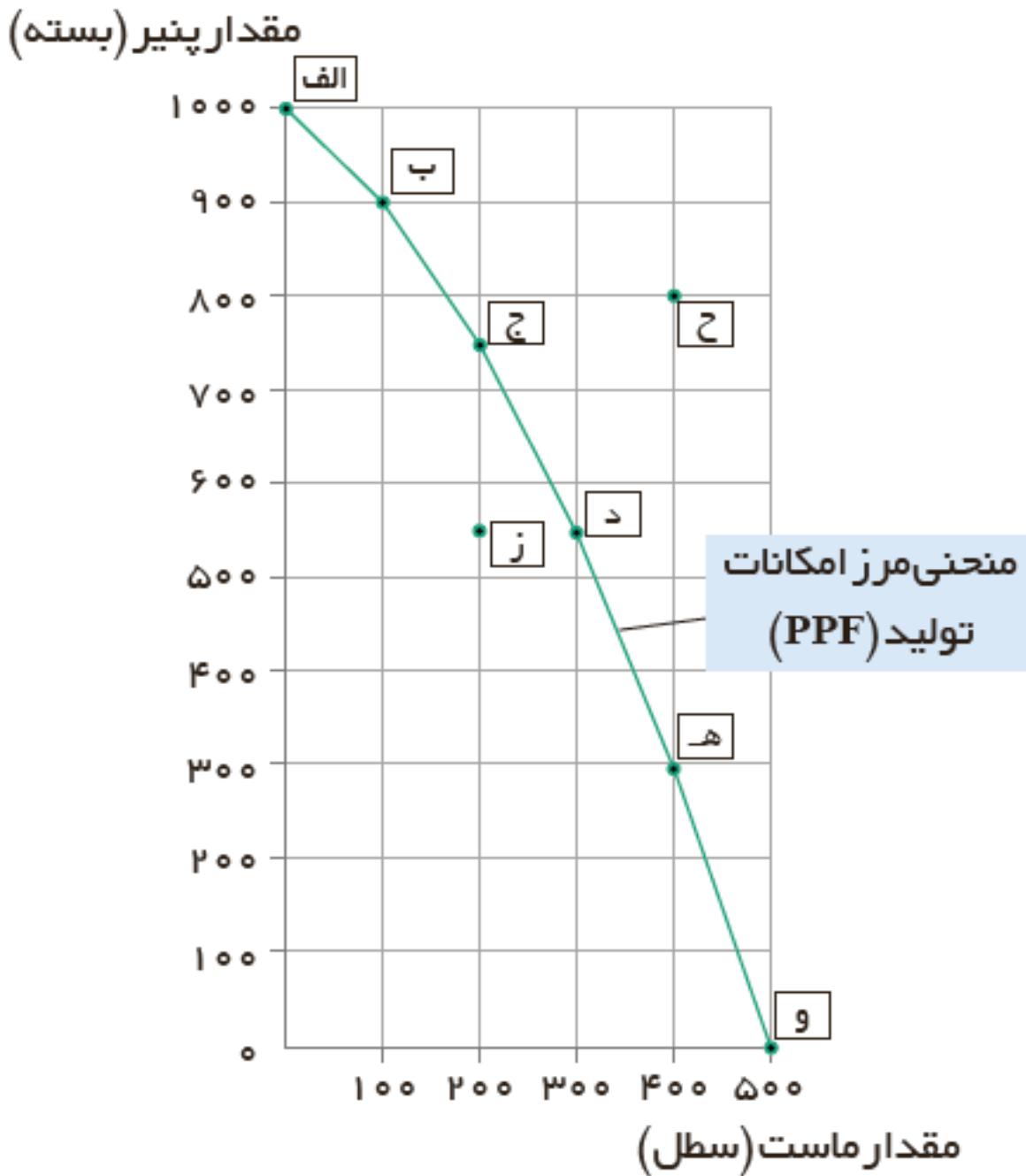
۲- رابطه میان مولفه های محور افقی و عمودی رابطه عکس است. به این معنا که هر چقدر مقدار یک مولفه در محور افقی بیشتر باشد در محور عمودی نظیر آن کمتر خواهد بود و بر عکس

۳- به ما اجازه می دهد که هزینه فرصت یک شرکت یا یک کشور را زمانی که بیش از یک کالا تولید میکند، مجسم کنیم

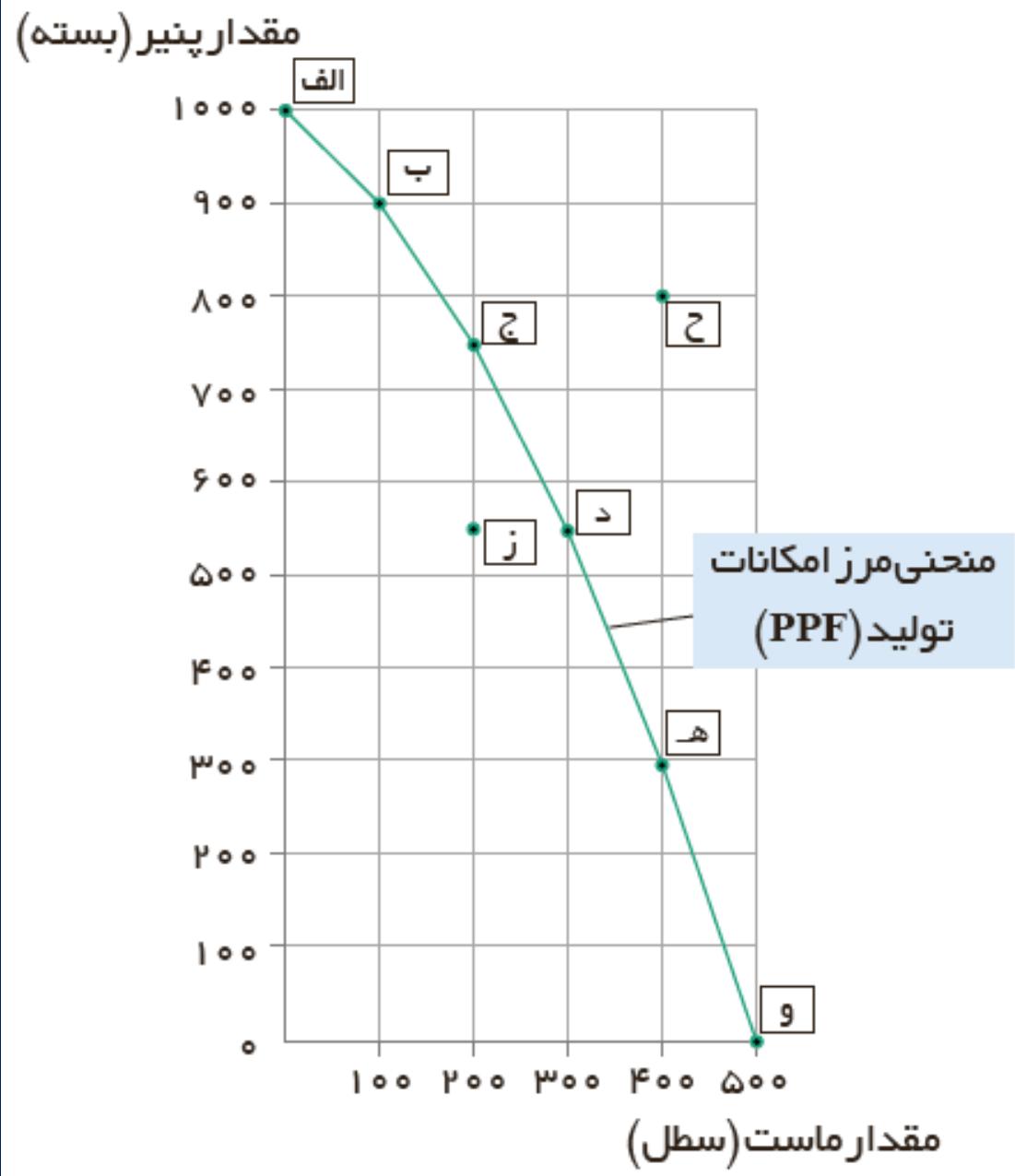
مقدار پنیر (بسته)

روشن است که اگر همه منابع کمیاب فقط برای تولید پنیر به کار رود حداکثر ۱۰۰۰ بسته پنیر در هفته تولید می شود و البته دیگر امکان تولید ندارد وجود نخواهد داشت (**نقطه الف**). در مقابل، اگر همه منابع شما صرف تولید ماست شود، در مجموع ۵۰۰ سطل تولید می شود و پنیری تولید نمی گردد (**نقطه و**).

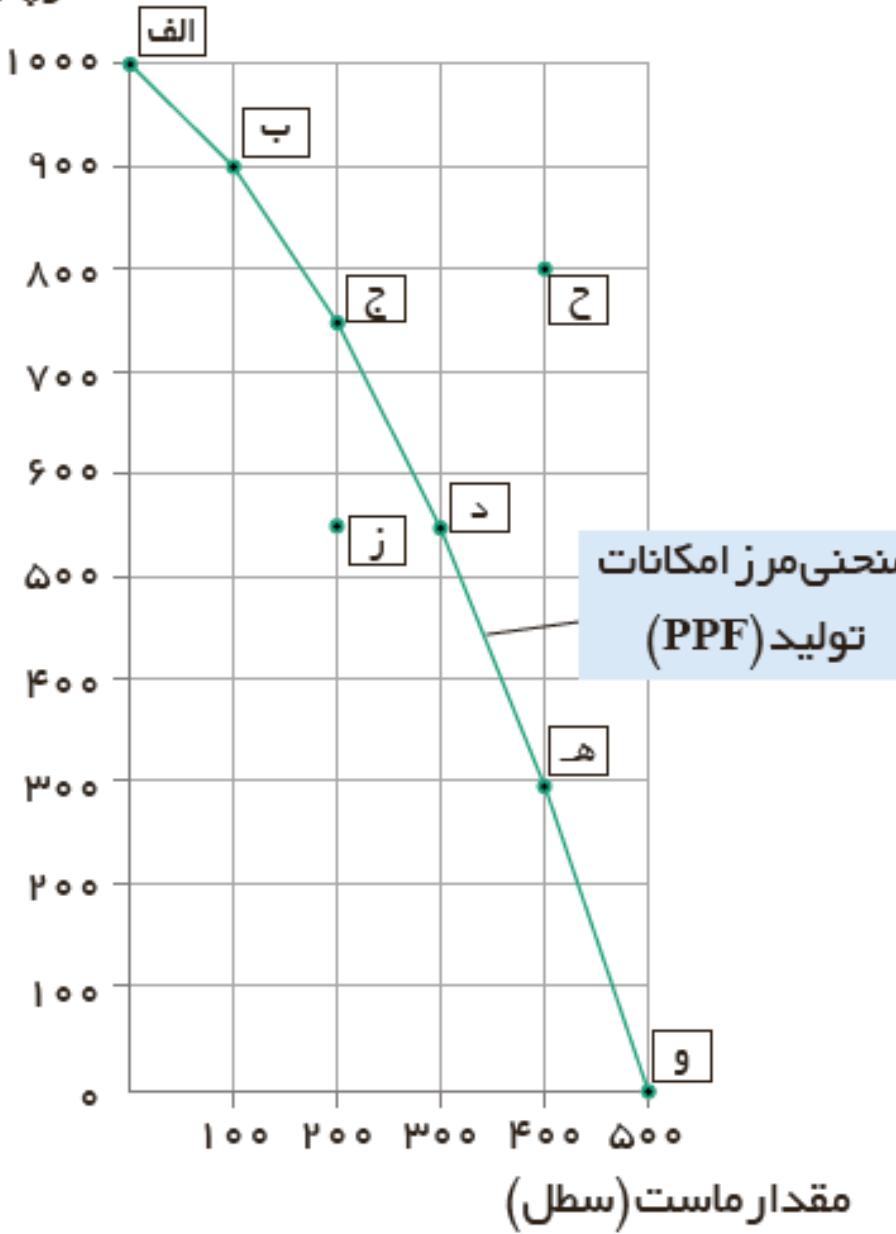

ما بقی نقاط نیز نشان می دهد که منابع کمیاب بین تولید این دو کالا تقسیم شده است، به طوری که در نقطه **ب** بیشتر منابع به تولید پنیر اختصاص یافته و در نقطه **ه** بیشتر صرف تولید ماست شده است، به خطی که از اتصال این نقاط به دست می آید، مرز امکانات تولید گفته می شود و نشان دهنده حد اکثر امکان تولید شرکت شما با منابع موجود است.

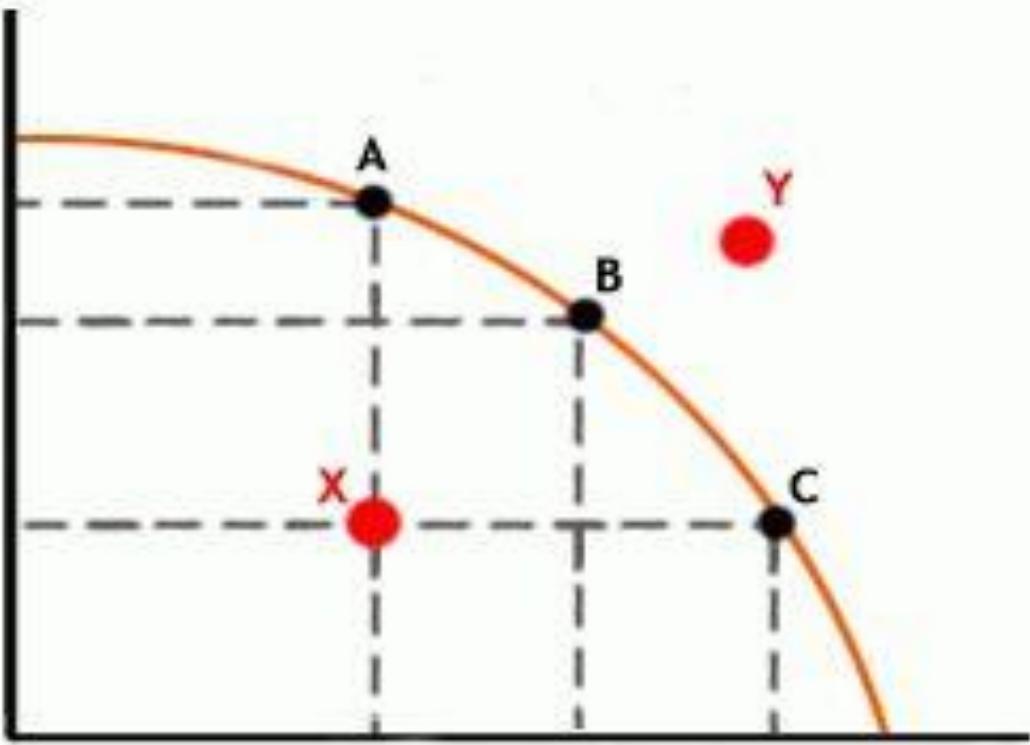
مرز امکانات تولید مرزی است بین آنچه یک کسب و کار (همانندیک شرکت تولیدی) با استفاده از منابع موجود و در دسترسش می‌تواند تولید کند و آنچه نمی‌تواند. این کسب و کار می‌تواند هر سطح تولید را که با نقطه ای بر روی مرز امکانات تولید نشان داده شده است، انتخاب کند.

مقدار پنیر (بسته)

برای مثال، نقطه ز یک ترکیب از ۵۵۰ بسته پنیر و ۲۰۰ سطل ماست را نشان می دهد. روشن است که اگر بخواهد می تواند نقطه ز را تولید کند. اما مرز امکانات تولید به ما نشان می دهد که اگر ۵۵۰ بسته پنیر تولید شود، باز هم منابع کافی برای تولید ۳۰۰ سطل ماست (به جای ۲۰۰ سطل)، وجود خواهد داشت (نقطه د). بنابراین شرکت می تواند ترجیح دهد که با استفاده از منابعش در نقطه د تولید کند به جای اینکه در نقطه ز تولید کند.

به طور کلی، بهتر است یک شرکت، به جای تولید در درون مرز امکانات تولید، بر روی مرز امکانات تولید کند. نقاط خارج از مرز مانند نقطه H غیرقابل دستیابی است و منابع کافی برای تولید آن وجود ندارد.

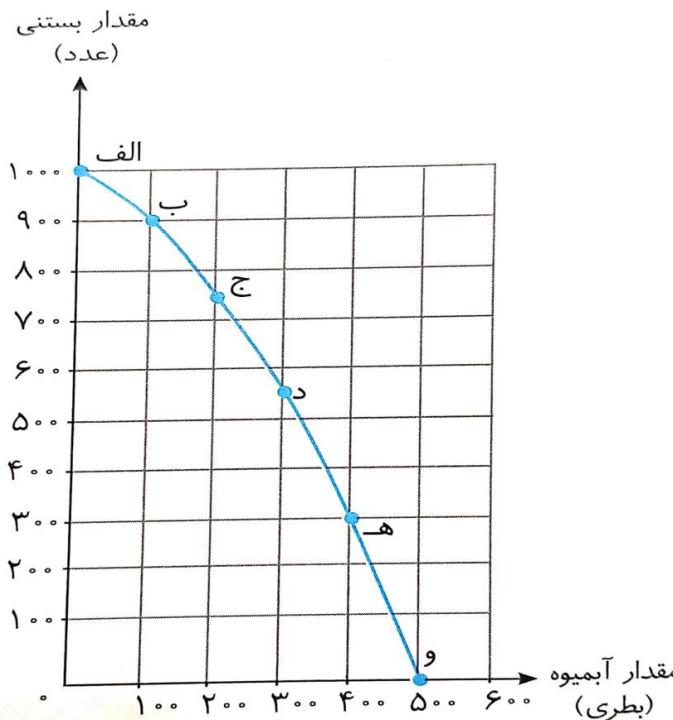

همین امر درباره یک کشور هم وجود دارد. کشورها باید تصمیم بگیرند که منابع کمیاب خود را چگونه میان تولید کالاهای اختصاص دهنده. البته هر کشور صرفاً دو کالا تولید نمی کند، اما کار کردن با یک الگوی واقعی که شامل هزاران کالا و خدمات است، بسیار دشوار است و از این رو می توان تولیدات یک کشور را همچون تولیدات یک شرکت، به صورت ساده با دو کالا نشان داد.

مثال

* با توجه به نمودار بیان کنید اگر شرکت فقط بستنی تولید کند و هر بستنی به مقدار ۲۰۰ تومان به دست توزیع کنندگان برسد، درآمد کل احتمالی چقدر است؟ اگر شرکت فقط بستنی تولید کند در نقطه الف قرار می‌گیرد و درآمد در آن نقطه

$$\text{طبق فرمول درس اول برابر است با } 200 \times 1000 = 200000$$

* طبق نمودار در نقطه ب با قیمت‌های هر بطری آمیزه ۵۰۰ تومان و هر بستنی ۲۰۰ تومان چه مقدار درآمد احتمالی برای شرکت ممکن است؟

$$(100 \times 500) + (900 \times 200) = 50000 + 180000 = 230000$$

هزینه فرصت اجتماع

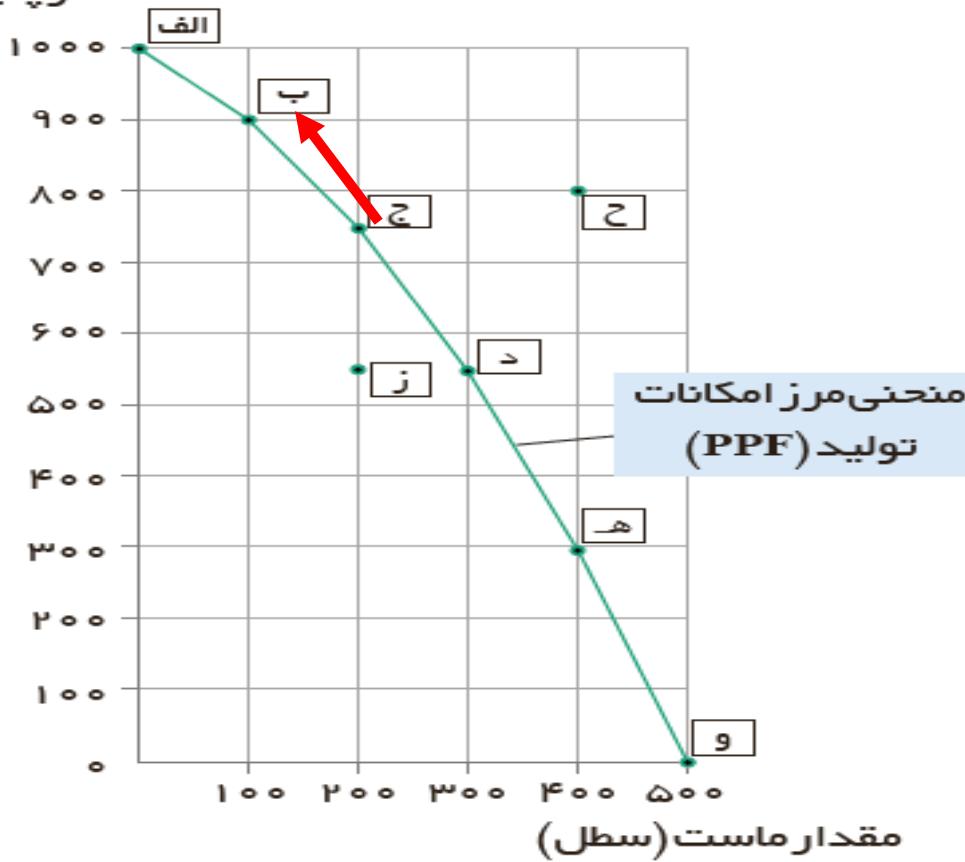
ناهاری که حتی اگر برای دانش آموزان رایگان باشد، برای جامعه **رایگان** نیست. تولید غذا به منابع نیاز دارد. از این منابع می‌توان برای تولید چیزهای دیگری استفاده کرد. بنابراین برای داشتن ناهار رایگان باید بپذیریم که از بعضی کالاها یا خدمات دیگر کمتر داشته باشیم. حتی کالاهایی که برای افراد رایگان است، معمولاً برای تولیدشان **زمان** صرف می‌شود و هزینه فرصتی برای جامعه دارد.

چیزی به نام ناهار مجانی وجود ندارد

اشاره به بعضی از مدارس که در گذشته ناهار رایگان به دانش آموزان می‌دادند، استفاده می‌شود

مقدار پیتیر (بسته)

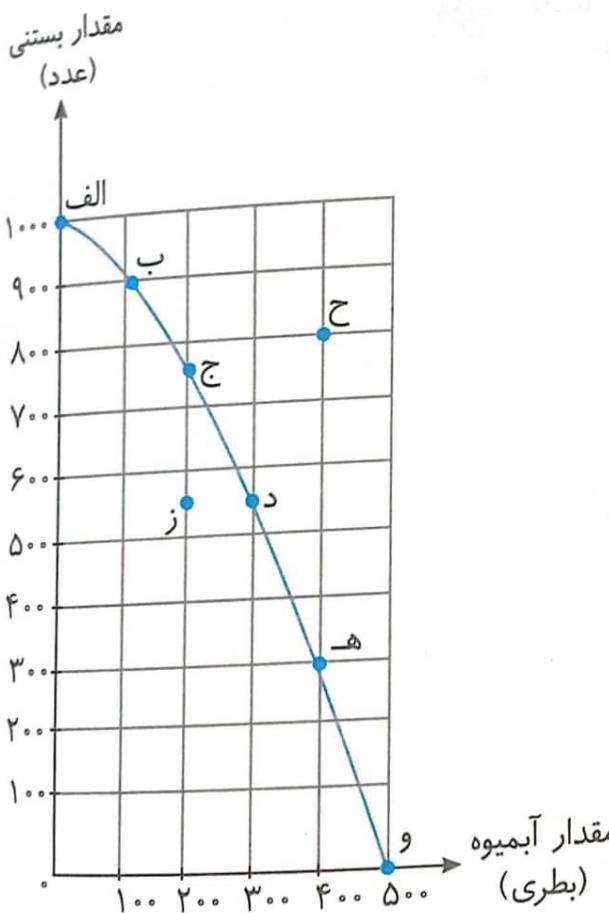

مرز امکانات تولید نشان می دهد که برای داشتن پنیر بیشتر، شرکت تولیدی ما باید از مقداری ماست صرف نظر کند. ماست های از دست رفته، هزینه فرصت پنیر بیشتر است.

مرز امکانات تولید به ما اجازه می دهد تا هزینه فرصت یک شرکت یا یک کشور را زمانی که بیش از یک کالا تولید می کند، مجسم کنیم. فرض کنید شرکتی در نقطه **ج** شروع به تولید ۷۵۰ بسته پنیر و ۲۰۰ سطل ماست می کند. هزینه فرصت تولید ۱۵۰ بسته پنیر بیشتر چقدر است؟ برای تولید پنیر بیشتر نیاز است که شرکت به سمت چپ و بالا در طول مرز امکانات تولید جابه جا شود، یعنی در این حالت از نقطه **ج** به نقطه **ب** برویم. در نقطه **ب**، تولیدات شرکت ۹۰۰ بسته پنیر است؛ یعنی ۱۵۰ بسته بیشتر از تولیدات در نقطه **ج** همچنین شرکت، ۱۰۰ سطل ماست در نقطه **ب** تولید می کند که ۱۰۰ عدد کمتر از تولید ماست در نقطه **ج** است. به این دلیل شرکت برای تولید ۱۵۰ بسته پنیر بیشتر، باید از تولید ۱۰۰ سطل ماست، صرف نظر کند.

مثال

* با توجه به نمودار، در صورتی که شرکت به اندازه نقطه **ج** از هر دوم حصول تولید کند یعنی ۲۰۰ بطری آبمیوه، ۷۵۰ عدد بستنی؛ هزینه فرصت برای تولید ۱۵۰ عدد بستنی بیشتر (۹۰۰ بستنی) چقدر است؟

برای حل این سوال به نمودار مراجعه می کنیم و نقطه ای را که ۹۰۰ عدد بستنی تولید می شود، مشخص می کنیم که همان نقطه **ب** خواهد بود. در این نقطه میزان تولید بطری آبمیوه ۱۰۰ بطری است. این تعداد بطری آبمیوه در مقایسه با شرایط نقطه **ج** ۱۰۰ بطری کمتر است. پس هزینه فرصت تولید ۱۵۰ عدد بستنی بیشتر برابر است با از دادن ۱۰۰ بطری آبمیوه

* اگر شرکت در وضعیت د باشد و ۳۰۰ بطری آبمیوه و ۵۵۰ عدد بستنی تولید کن، در صورت افزایش ۱۰۰ بطری آبمیوه، هزینه فرصت این افزایش چقدر است؟

با توجه به نمودار می بینیم که اگر ۳۰۰ بطری آبمیوه به ۴۰۰ بطری برسد به نقطه **ه** می رسیم که در این نقطه مقدار بستنی ۳۰۰ عدد است. یعنی هزینه فرصت تولید ۱۰۰ بطری آبمیوه برابر است با از دادن ۲۵۰ عدد بستنی ($550 - 300 = 250$)

کارایی و ناکارایی

فرض کنید که شما در تیم ورزشی دو و میدانی مدرسه عضو هستید و تخصص اصلی شما دوی ۱۵۰۰ متر است. دوستان هم در تیم عضو است و در مسابقه به همان سرعت شما می‌دود؛ ولی دوی ۱۰۰ متر و ۱۵۰۰ متر برایش فرقی نمی‌کند، چون در هر دو رکورد مناسبی دارد. اگر مربی، شما را برای دوی ۱۰۰ متر و دوستان را برای دوی ۱۵۰۰ متر انتخاب کند، باعث ناراحتی شما می‌شود. با عوض کردن موقعیت‌ها، شما وضعیت بهتری پیدا می‌کنید و دوستان نیز مشکلی نخواهد داشت. **تلاش برای به دست آوردن کارایی به معنای یافتن موقعیت هایی برای پیشرفت**، مانند این مثال است.

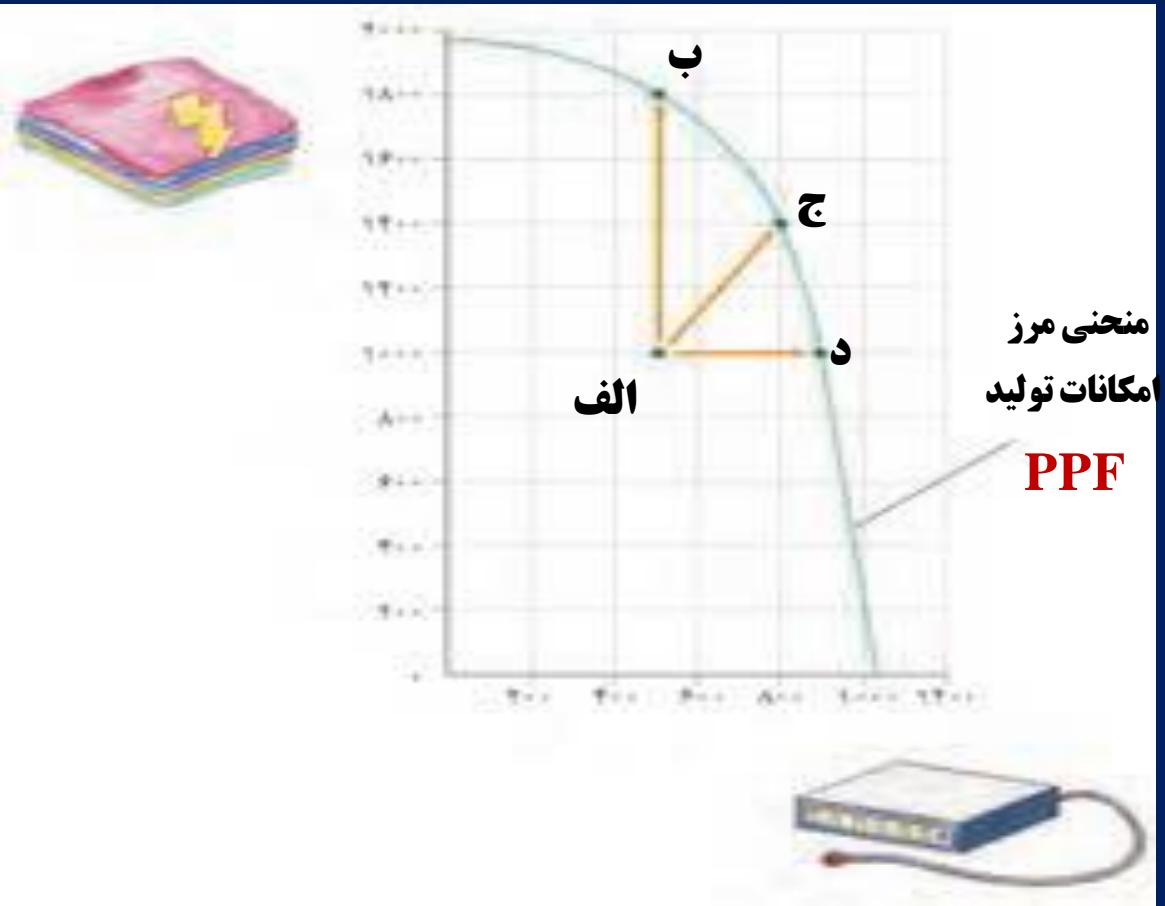

کارایی و ناکارایی

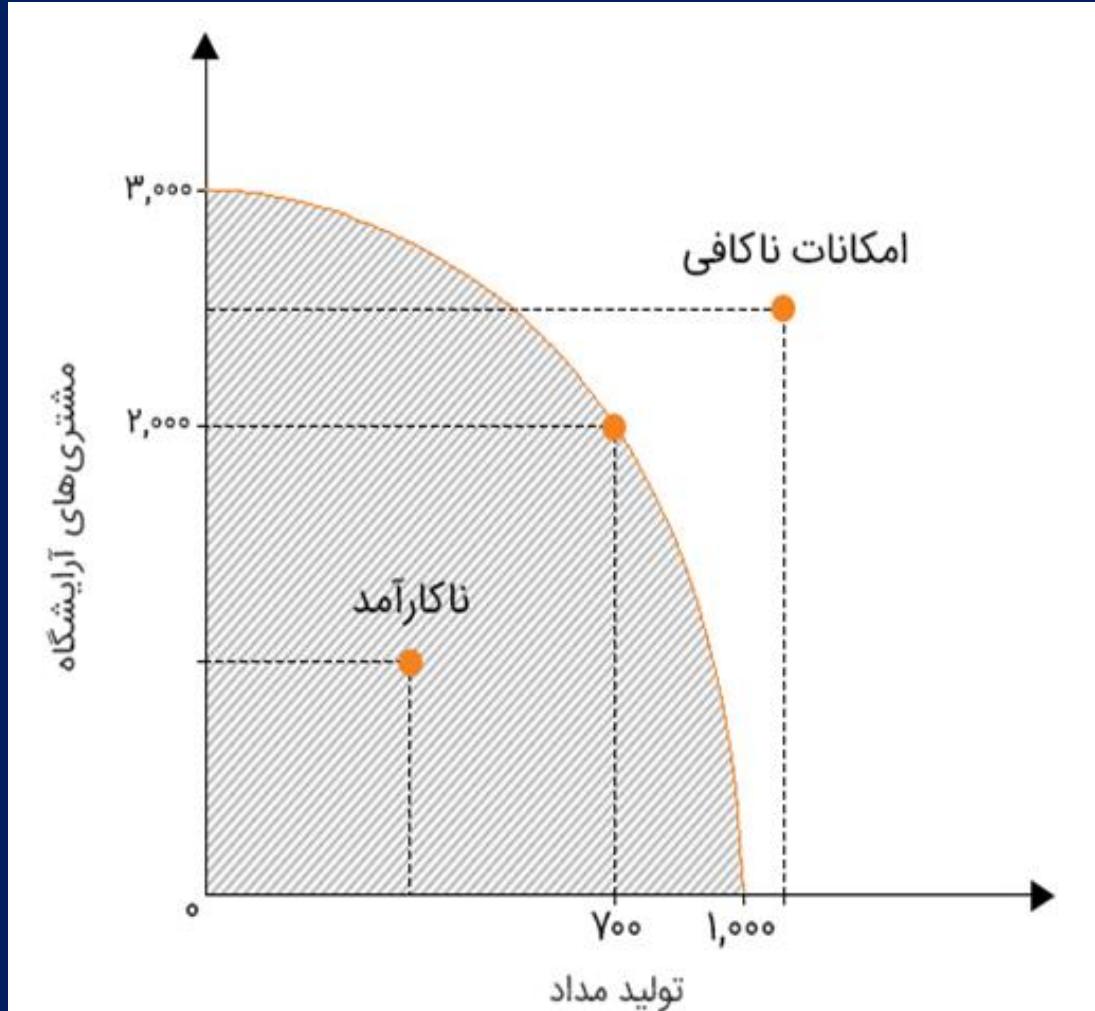
در شکل مقابل ، یک کشور از تمام منابعش استفاده می کند تا یکی از این دو را تولید کند: **اتصالات اینترنت یا تی شرت.**

نقطه الف ترکیب تلاقي تی شرت و اتصال اینترنت را برای زمانی که دو کارگر برای اتصال به هر خانه فرستاده می شوند، نشان می دهد: **۵۰۰ خانه** که به اینترنت متصل شده اند و **۱۰۰۰ تی شرت** که در یک هفته تولید شده اند.

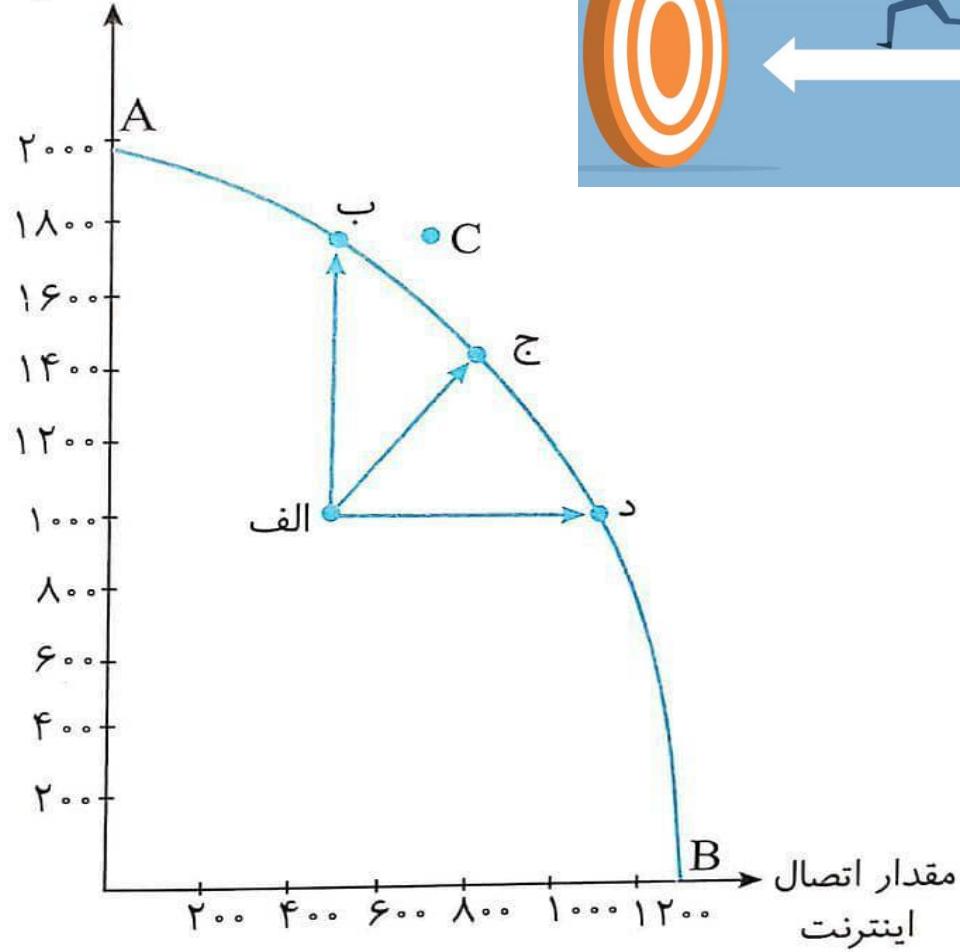
به عنوان گزینه سوم هم کارگر اضافی می‌تواند بین دو صنعت تقسیم شود؛ مثلاً نیمی از روز به اتصال کابل پردازد و نیمی از روز را در کارگاه تولیدی کار کند تا هم تی شرت بیشتر و هم خانه‌های بیشتری را به اینترنت متصل کند. در این صورت، کشور از نقطه الف به یک نقطه مانند **ج** حرکت می‌کند.

توجه کنید که نقطه **الف** در زیر مرز امکانات تولید قرار دارد. تولید در این ناحیه ناکاراست. هر نقطه در زیر مرز امکانات تولید، نشان دهنده این است که اقتصاد از بیشترین منابعش استفاده نکرده است؛ زیرا حداقل بیشتر از یک کالا می‌توانست تولید کند، بدون اینکه کالاهای دیگر حذف گردند. با تغییر نحوه استفاده از منابع، در این مورد، با ارسال تنها یک کارگر اتصال کابل به هر خانه، کشور می‌تواند به نقطه **ای روی مرزهای امکانات تولید** خود حرکت کند. به طوری که اگر نیروی کار آزاد شده در خود صنعت اتصال کابل اینترنت به کار گرفته شود، اتصال بیشتری از خانه‌ها انجام می‌گیرد؛ یعنی کشور از **نقطه الف به نقطه د** جایه جا می‌شود؛ اما اگر از کارگر اضافی برای تولید تی شرت استفاده شود، تولید از **نقطه الف به نقطه ب** انتقال می‌یابد.

بنابراین وقتی تولید **ناکارا** باشد، این امکان وجود دارد که حداقل بیشتر از یک کالا تولید شود؛ بدون آنکه از تولید کالاهای دیگر کاسته شود. **ناحیه خارج از مرز** فقط نقاطی هستند که کشور می‌تواند آرزوی رسیدن به آنها را داشته باشد. این نقاط با فرض ثابت ماندن منابع کشور، **غیرقابل دستیابی** هستند زیرا کشور منابع کافی برای تولید در آن سطح را ندارد.

تعداد تی شرت

آیا در نقاط A و B اقتصاد شرکت یا کشور کارا است؟

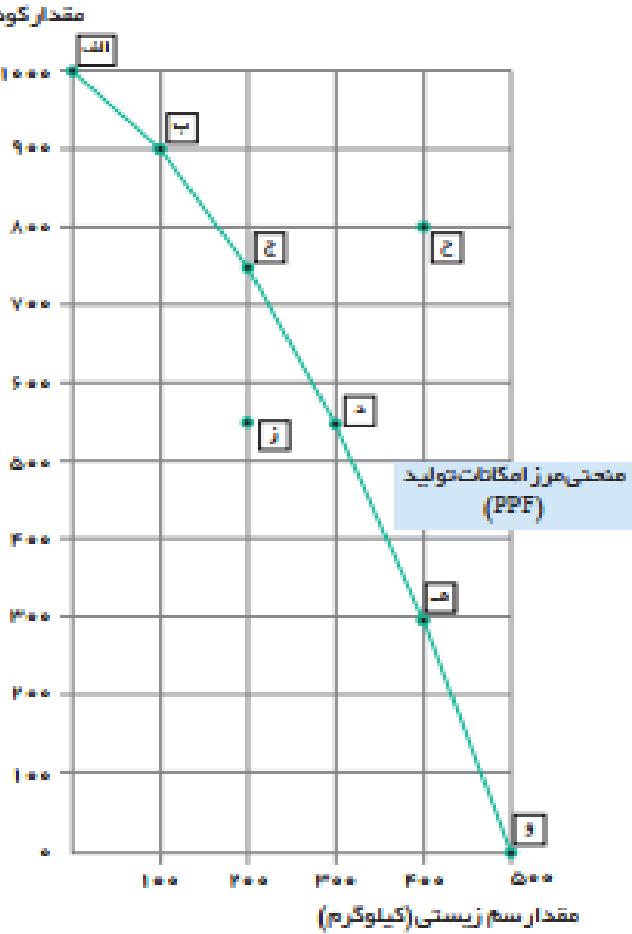
بله، اقتصاد کشور یا شرکت کارا است اما در این حالت برای عده ای وضع بدتر می شود. به این معنی که وقتی بر اساس نقطه A عمل می کنیم مقدار اتصالات اینترنت صفر خواهد بود و نیروی کار در این زمینه فعالیت نخواهد کرد و خدمات این چنینی ارائه نخواهد شد. یا اینکه بر اساس نقطه B عمل می کنیم تعداد تی شرت تولید شده به صفر خواهد رسید و نیروی کار مربوط به این فعالیت در این کار دیگر فعالیت نخواهد کرد و شاید در کوتاه مدت به ضرر افراد باشد و از طرفی تیشرت نیز تولید نخواهد

نتیجه گیری: وقتی می خواهیم اقتصاد ناکارا را به کارا تبدیل کنیم ممکن است وضع دیگران بدتر شود یا مقدار تولید کالای دیگری کاهش یابد اما چون شرکت یا کشور از منابع موجود خود، بیشترین استفاده را می برد؛ در این صورت همچنان به سمت اقتصاد کارا حرکت کرده ایم

۱- کارگاه آقای محمدی، پس از ایده خوب سایش دو محصول را در خط تولید شماره یک خود، تولید می کند. یکی کودهای زیستی برای گیاهان آپارتمانی و دیگری سم های زیستی. این شرکت تولیدی، با مرز امکانات نمودار بال روبروست. هر کدام از شرایط زیر به کدام یک از موارد: انتقال مرز امکانات، جابه جا شدن در طول مرز امکانات یا بدون تغییر اشاره می کند؟

* تعداد کارگران تولیدکننده کود زیستی افزایش می یابد. در این حالت در طول مرز امکانات تولید به سمت بالا و چپ جابجایی صورت می گیرد (مثل حرکت از نقطه د به ج)

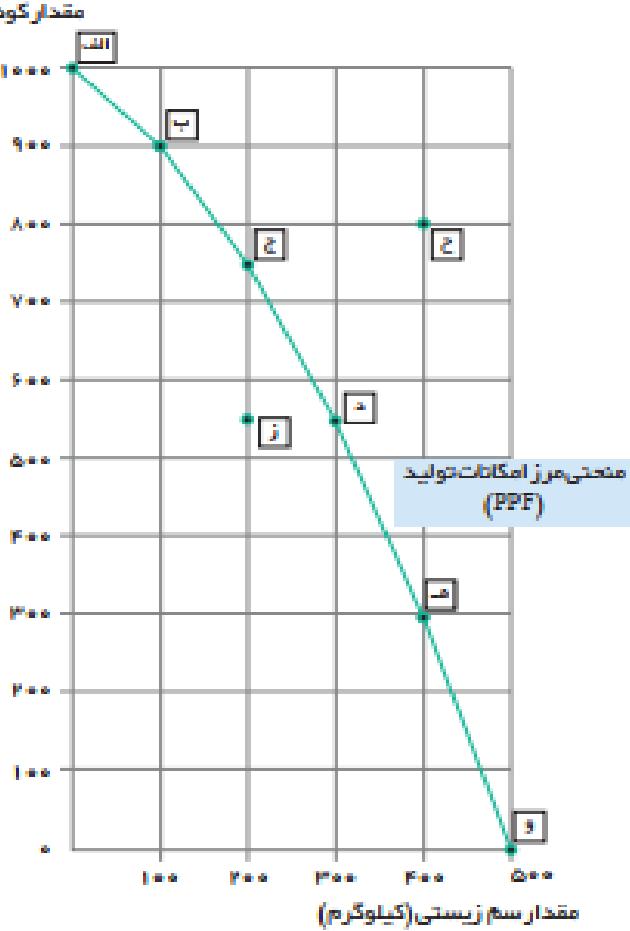
* مقدار سم زیستی که مشتریان می خواهند، افزایش می یابد. در این حالت در طول مرز امکانات تولید به سمت راست و پایین جابجایی صورت می گیرد یعنی از کود کم می کنیم تا مقدار سم افزایش یابد. (مثل حرکت از نقطه ج به د)

* بعضی از کارگران خط تولید سم زیستی، در حال حاضر بیکارند. تولید درون منحنی مرز امکانات تولید صورت خواهد گرفت یعنی تولید ناکاراخواهد بود. (مثل نقطه ز)

* منابع و مواد اولیه جدید این اجازه را به شرکت می دهند تا هر دو محصول، به مقدار بیشتری تولید شود. نتیجه این حالت انتقال در منحنی مرز امکانات تولید به سمت راست. (مثل نقطه ح)

* یک فناوری جدید، منابع موجود برای تولید هر دو محصول را افزایش داده است. انتقال مرز امکانات تولید به سمت راست. (مثل نقطه ح)

۲- یکی از مهمترین انتخاب هایی که معمولاً کشورها با آن روبرو هستند، انتخاب در صرف منابع بیشتر در تولید غذا یا امنیت و دفاع است. این انتخاب بامثال معروف کره یا اسلحه است که در خلال جنگ جهانی دوم مطرح شد. فرض کنید در نمودار قبل (نمودار صفحه ۴۰) در محور عمودی به جای کودهای زیستی، تعداد اسلحه و در محور افقی به جای سهم زیستی، مقدار کره را جایگزین کنیم.

باتوجه به نمودار فوق، به سوالات زیر پاسخ دهید.

* چند واحد کره در نقطه **و** تولید شده است؟ ۵۰۰

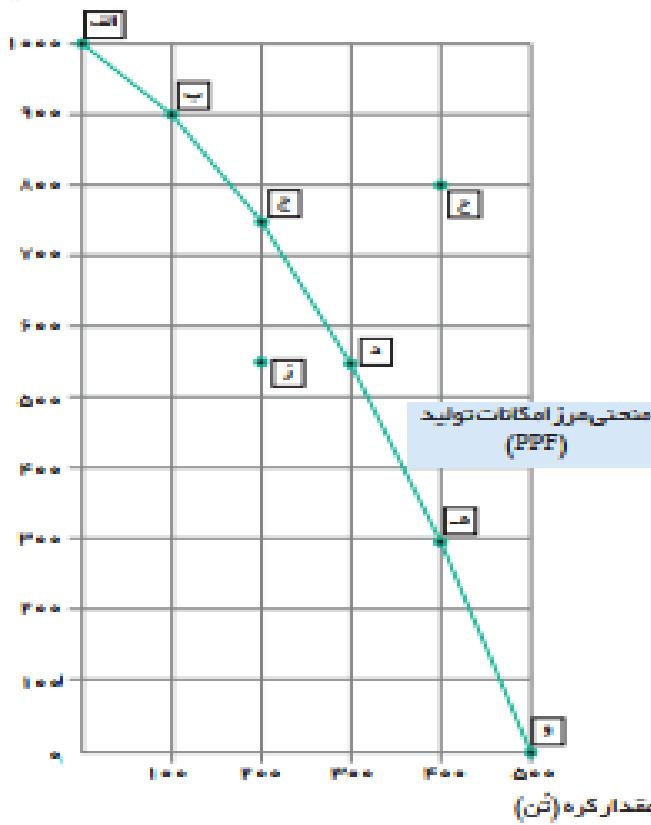
* چه تعداد اسلحه در این نقطه تولید شده است؟ صفر

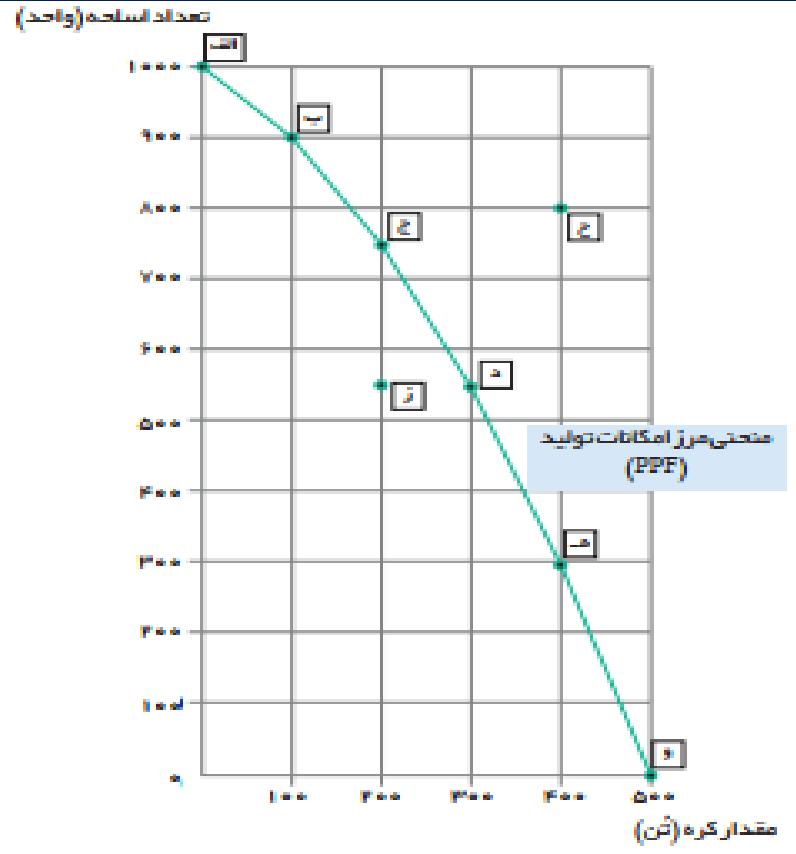
* چند واحد کره در نقطه **الف** تولید شده است؟ صفر

* چه تعداد اسلحه در این نقطه تولید شده است؟ ۱۰۰۰

* با جابه جا شدن از نقطه **و** به نقطه **ه** چه تعداد اسلحه بیشتری تولید می شود؟ ۳۰۰

* چقدر کره کمتری در نقطه **ه** نسبت به نقطه **و** تولید شده است؟ ۱۰۰

* چرا تولید در نقطه **ز** ، ناکار است؟ زیرا در زیر مرز منحنی امکانات تولید (درون منحنی)

قرار دارد و در این نقطه از همه منابع استفاده نشده است. یعنی ۵۰۰ واحد اسلحه و ۲۰۰ قن کره تولید کرده ایم در حالی که می توانستیم ۵۰۰ واحد اسلحه و ۳۰۰ قن کره تولید کنیم.

* چرا دستیابی به نقطه **ح** غیرممکن است؟ زیرا بالاتر از مرز امکانات تولید قرار دارد و منابع کافی برای تولید در این نقطه فراهم نیست.

* اگر مرز امکانات تولید یک خط راست با شیب منفی بود، آیا باز هم قانون افزایش هزینه فرصت وجود داشت؟ توضیح دهید. خیر - زیرا هر کدام از نقاط بهینه و کارا که بروی منحنی مرز امکانات تولید قرار دارد یک هزینه فرصت دارد و شیب هر نقطه بهینه در واقع هزینه فرصت آن نقطه را نشان می دهد پس اگر مرز امکانات تولید یک خط راست باشیب منفی باشد در آن صورت قانون افزایش هزینه فرصت وجود خواهد داشت.

* در کجای مرز امکانات تولید در نمودار صفحه قبل قرار بگیریم تا در حالت کارایی باشیم؟ نقاطی که روی منحنی مرز امکانات تولید قرار دارند نقاط کارا محسوب می شود چون در این نقاط از همه ظرفیت و امکانات موجود برای تولید استفاده می شود.

پیان